

ELOKUU
8/2012

SISÄLTÖ

.....
ELOISAA ELOKUUTA

.....
NOKKOSEN
NOUKKIJAN MIETTEITÄ

.....
AINOANA
TYTTÖNÄ POIKALUOKASSA

.....
NYT "HÖNTSÄÄMÄÄN!"
.....
ILMOITA KARHUHAVAINNOISTA

MÄNTY JA KOIVU
.....
OLYMPIALAISET 1936

.....
WANHAT KUVAT
.....
"MUKANA TÄSSÄ"
.....

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

Irtonumero
2,00 euroa

Kuva: Jari Kellomäki

Joutsan Konehuolto

Jousitie 1 A, 19650 Joutsa

• JONSERED • HUSQVARNA • TOHATSU • DERBI • KEEWAY

• Myynti • Huolto • Korjaukset
• Varaosat • Myös muut merkit

(014) 882 298, 0500 710 416
Fax (014) 882 300

Puoli avoinna
ma-to 9.00-18.00
pe 9.00-19.00,
la 09.00-17.00
su 10.00 - 16.00

päivittäistavarat
tilatuotteet
valokopio- ja nettipalvelu
kahvipiste

PUHELIN: 010 3222 9710
Korpimarket Ky Virranpoika, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI

Aune Turunen, päätoimittaja

Eloisaa elokuuta

Nyt viimeinkin uskotaan, että olemme kaupunkilaisia! Vespuolentiellä nähtiin toimivat liikennevalot! Tosin pitkään emme saaneet tämän sortin kaupunkilaisuudesta nauttia, sillä valoilla turvattiin tiellä kulkijoita ainoastaan käynnissä olleiden tienparannustöiden aikana. Pääasia kuitenkin on, että huonossa kunnossa ollutta tietä korjataan. Se on hyvää työtä, josta kaikki yhdessä hyötyvät. Erittäin paheksuttavia ovat sen sijaan niiden ohikulkijoiden työt, jotka kävivät sarkemässä tien varsille yöksi parkkeerattuja suuria työkoneita ja varastelivat niistä irtisaamiaan laitteita. Näin tapahtui Vespuolentien varrella useammalle koneelle.

Tänä kesänä, varsinkin heinäkuun aikana on satanut vettä ennätysmääriä. Järvien vedenpinnatkin ovat olleet tavallista

korkeammalla koko kesäkauden. Lisäksi eri puolilla maata on esiintynyt runsaita tulvia. Onneksi Putkilahti on säästynyt näiltä vahingoilta. Satonäkymiin liika vesi kuitenkin jättää jälkensä.

Urheilusta kiinnostunut kansamme on viime viikkoina saanut seurata televisiosta mieleistensä ohjelmaa, kun heinä-elokuun vaihteessa Lontoossa kisailtiin vuoden 2012 kesäolympialaisissa kullasta ja kunniasta. Suomi oli hienosti kisassa mukana.

Harva saattaa muistaa, että olympialaisissa on kilpailtu myös henkisisä lajeissa. Lontoon olympialaisissa vuonna 1948 Aale Tynni voitti lyriikan kultamitalin ja Urho Karhumäki sai kertovan runouden kultamitalin Berliinin olympialaisissa vuonna 1936. Näiden Berliinin olympialaisten avajaisse-

lostusta kuunteli tuolloin radiostaan Sakari Aulas ja kirjoitti tuoreeltaan kuulemansa tunnelmat "Jokamiehen päiväkirjaan". Nyt 76. vuoden jälkeen on mielenkiintoista lukea hänen muistiinpanonsa lehtemme sivuilta. Historian monisärmäistä ulottuvuutta talentui Sakun kirjoitukseen enemmän kuin hän kirjoittaessaan saattoi arvatakaan.

Elokuu jatkaa kesää jaellen meille kaikille arvokkaita antimiaan. Marjat, sienet sekä peltojen ja puutarhojen sato odottavat korjaajiaan. Ahkerille käsille riittää työtä aamusta iltaan. Tulevan talven aikana tämä ahkeruus palkitaan tehdessämme maukkaita löytöjä niin aitoista, kellareista kuin pakastimestakin. Silloin tyydytyksellä todetaan, miten työ tekijäänsä kiittää.

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: VEIKKO RIIKONEN

SÄHKÖPOSTI: VRIIKONEN@LUUKKU.COM

OSOITE: KÖNNÖNTIE 20, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (0400) 629 049

PAINOS: 340 KPL

TILAAJIA: 260 (TOUKOKUU 2012)

PAINOAIKKA: KOPPIVA KOPPIYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2012 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 23.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/ VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2012 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM.

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM, TOISTUVA

ILMOITUS 0,40 €/PALSTAMM (140 MM LEVEYS)

ILMOITUKSESTA LASKUTETAAN VÄHINTÄÄN 20 €

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MARJA RIIKONEN, OSOITEREKISTERI, P. 040 064

7909

SÄHKÖPOSTI: RIIKOSKA(AT)LUUKKU.COM

LASSE ELFVENGREN, P. 040 705 6806

SÄHKÖPOSTI: LAELFVEN@PP.INET.FI

UUDET TILAUKSET:

YLLÄ MAINITUT YHTEYSHENKILÖT

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYMISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

Ilmoita

Putkilahden **KYLÄLEHDESSÄ**

alkaen vain 20 euroa/kerta

VOOKRATTAVANA PUTKILAHDESSA
JUHLA- TAI HARRASTUSKÄYTTÖÖN TOIMITILAA

Koulun käyttökorvaushinnat

	tunti	1/2 vrk	1/1 vrk
Koko koulu	20 euroa	50 euroa	80 euroa
Luokkahuone	5 euroa	15 euroa	
Jumppasali	5 euroa	15 euroa	
Keittiö ja ruokala	10 euroa		
Sauna	30 euroa/kerta		

Tiedustelut ja varaukset: Marja Riikonen p. 0400 647 909

Kutsumme metsästysoikeuden vuokranneet
maanomistajat perheineen ja naapuriseurojen edustajat

HIRVIPEIJAISIIN

Putkilahden Koulupuistoon

la 15.9 2012 klo 18.00-24.00.

Tervetuloa! Putkilahden hirvimiehet

AINA EDULLISESTI!

- Ulko- ja sisämaalit
- Kuultavat puunsuojat
- Lakat
- Punamullat
- Ilmalämpöpumput
- Pellettipolttimet
- Vuokrataan korkeapaine- ja punamultaruiskua

TILAMAALI Ky

Ketunmutka 68, Muurame

Puh 0400 540448

www.tilamaali.com

IDO KILPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

orgs

Myynti ja asennus
Heikki Vilkmán
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362

Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p.040 1977 400, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

Kiitos

Joskus on ns elämää suurempia päiviä.
Minulla oli sellainen kun täytin 60.

Suuri kiitos kaikille syntymäpäiväjuhliini
osallistuneille, te sen teitte .

Yritän saada taas jalat yltämään maahan.

HANNU PEKKARINEN

Parturi-Kampaamo Mirkka Tuominen

Tammijärventie 256
19910 Tammijärvi
puh. 044 5035128
ma-pe 9-17
ilt. ja la sop.muk.

Noukkija marjastamassa

Nokkosen noukkijan mietteitä

Jari Kellomäki on viisikymppinen, Tampereella syntynyt kaveri, joka muutti työnsä perässä perheineen Jyväskylään noin kuusi vuotta sitten. Jarin perheeseen kuuluu vaimo, sekä 19-vuotias tytär ja 16-vuotias poika.

Jari on palvellut koko työuransa, n. 36 vuotta, samaa työnantajaa, Valtion Rautateitä, VR:ää. Jari toimii nykyään Jyväskylän rautatieasemalla vetopalvelupäällikkönä. Toimenkuvaan kuuluu normaalien esimiestehtävien (mm. johtoryhmätyöskentely, alaisten kehityskeskustelut) lisäksi esim. huolenpito vetokalustosta (veturit ja kiskobussikalusto oikeaan aikaan oikeassa paikassa) sekä henkilöstöhallinto (esim. uusien veturinkuljettajien rekrytointi). Esimerkkinä rekrytointityön laajuudesta: eräällä hakukerralla oli käytävä lävitse 700 hakemusta, joiden perusteella lopulta palkattiin neljä veturinkuljettajaa.

Jari on viettänyt lomiaan Putkilahdessa vanhempiensa Eila ja Reino Kellomäen talviasuttavalla mökillä Nokkosjärven rannalla jo noin 40 vuotta. Tuota ennen hän oli kesäisin usein isovanhempiensa luona Padasjoella, lähellä Päijänteen rantaviivaa. Hän tunnustaakin olevansa täydellinen ”Päijänne-friikki”.

Jarin työtehtävä ei mahdollista sitä, että hän pystyisi pitämään kesäisin yhtäjaksoiset lomaviikot, lomat joutuu pitämään siroteltuna ympäri vuotta. Jari näkee tuon positiivisesti, hän pystyy näin näkemään, mitä Putkilahdi on talvella, esim. marras- tai helmikuussa.

Jarin kalastusharrastuksesta kerrotaan jäljempänä. Hänen muita harrastuksiaan kesämökillä ovat mm. saunapuiden teko, saunominen, mökkipihan hoito, marjastus, sienestys ja veneily Päijänteellä. Hän kertoo Putkilahden metsäautoteitä mopoilleessaan löytäneensä ”mielettömän” hyviä sienimaastoja, esim. korvasieniä ja kantarelleja on vaikka millä mitalla. Tarkempaa hyvää sienipaikkaa en saanut Jarilta utsittua. Jarilla oli ensin pulpettvene, mutta perheen kasvaessa hän hankki Bella 7000 retkiveneen, johon koko perhe mahtuu majoittumaan. Veneellä he ajelevat silloin tällöin Päijänteellä, yöpyvät jonkin saaren rannassa ja syövät rantakalaa, jos Ahti on suonut antejaan. Jari ei ole metsästäjäluonne, hänellä ei ole asetta, ainut ”ase” on kamera, mikä onkin ahkerassa käytössä.

Talvisin Jari kalastaa lähivesillä Nokkosella, Pikkunokkosella ja Kasselällä, välineinä ovat pilkki ja silloin tällöin myös

verkko. Haukea hän kalastaa myös koudella. Jari harrastaa lumikenkäkävelyä jäiden umpihangilla. Tyypillinen pilkkisaalis on ahventa. Verkoilla saattaa tulla isoa ahventa, haukea ja joskus myös kuhaa ja siikaa. Talvisin hän savustaa saaliin kodassa tai paistaa pannulla. Talvisena ruokaherkkuna Jari mainitsee savustetun kalan, jota ei syödäkään heti, vaan josta tehdään savukalalaatikkoo mökin takan haudutusuunissa, samalla kun mökkiä lämmitetään.

Kesäisin Jari kalastaa samoilla vesillä, sekä veneellä laajemminkin Päijänteellä. Lähivesillä kalastusvälineitä ovat virveli, uistin, katiska ja verkko. Hän myös perhostelee Nokkosella. Tavoiteltavia saaliita ovat ahven, hauki, kuha, siika. Kesäisin hän savustaa tai paistaa ahvenet, kuha vaatisi savustettaessa kastiketta ympärilleen. Siika ei ole kaikkein parasta sellaisenaan savustettuna, vaatii folioon käärimistä ja mausteiksi mm. sipulia ja pippuria. Jarilla on vinkki, jonka mukaan myös hauki kelpaa perheen pienimmillekin: laitetaan haukifleet lihamyllyn lävitse lisäämällä mukaan tomaattipyrettä plus normaallit mausteet. Tehdään kalapullia keittämällä kalaliemessä. Tomaattipyre antaa kalapullin lisämakua ja –väriä.

Kuinka suuria kaloja olet saanut?

Suurin pilkillä saamani ahven on 700 grammaa ja verkolla saamani 960 grammaa, molemmat saatu Nokkoselta. Suurin siika on saatu verkosta Nokkosella, 1,5 kiloa. Suurin hauki on tullut iskukoukulla Nokkoselta, 13,140 kiloa. Suurin kuha on saatu uistimella Vanhaselältä, 4,6 kiloa.

Mitkä kalalajit ovat mielestäsi runsastuneet, mitkä vähentyneet?

Lahnasaaliit ovat vähentyneet. Pitäisikö niitä pyytää enemmän? Takavuosina sain niin suuren lahnan, että sen suolaamiseen ei löytynyt riittävän suurta astiaa, piti ottaa lumikola astiaksi. Ahventen keskikoko on kasvanut huomattavasti. Särkeä ja sorvaa

on verkossa vähemmän kuin ennen. Pientä särkeä on paljon, mikä mielestäni on merkki vesien hyvästä laadusta. Haukea on ollut Nokkosella ”älyttömän paljon” tänä kesänä. Kalastuskunnan aikoinaan tekemä päätös istuttaa siikaa ja kuhaa on erinomainen asia. Kalaa on niin paljon, että kalastuskunta voisi jopa markkinoida vesiä esim. pilkkijöille. Samalla odotan kalastajilta ryhtiä pitää vedet siisteinä. Olen jo monena keväänä heti jäidenlähdon jälkeen kierrellyt Nokkosjärveä ja kerännyt ruohikon laidasta pilkkijöiltä jäänyttä roskaa melkein kauppakassillisen verran vuosittain.

Kelpo ainekset kalaruuaksi. Tästä tulee todellista lähiruokaa, kaikki ainekset ovat peräisin korkeintaan 100 metrin päästä ruokapöydästä.

Olisiko sinulla tähän loppuun vielä jotain mukavaa ruokareseptiä?

- Eräällä kalastuskerralla tuli ahvenia, melko pieniä, epäröin, että saakohan niistä mitään ruokaa aikaiseksi. Kävin Putkilahden kyläkaupassa hakemassa ruuanlaiton ahaa-elämystä, ostin tomaattikastiketta. Fileroitin ahvenet, laitoin pellille, lisäsin päälle ostamani tomaattikastikkeen sekä valkosipulia, vähän suolaa ja muita mausteita. Laitoin mökin takan haudutusuniiniin. Lopputulos oli niin hyvä, että tuo on jäänyt mieleeni vuosienkin takaa.

MUISTIINMERKITSIJÄ: RISTO PERTTULA

KUVAT: JARI KELLOMÄEN ARKISTO

Ainoana tyttönä poikaloukassa

Pitkästä aikaa silmäilin vanhoja valokuvia ja erityisen kauan katselin vanhaa koulukuvaa, joka on otettu Putkilahden kansakoulussa vuonna 1972. Siinä me poseeraamme opettaja Pentti Sairo, pojat ja minä. Olin siis ainoa tyttö koko luokassa vaikka se ei mitenkään näkynyt poikien käytöksestä. Olihan kotona neljä veljeä, joten poikien kanssa asiat saatettiin ratkoa painien tai letistä vetäen.

Kuvassa on neljä viidesluokkalaista ja

kuusi kuudesluokkalaista oppilasta. Luokkakoko oli melko pieni. Istumajärjestys luokassa oli tärkeä eli lyhyet eteen ja kaksi oppilasta vierekkäin samaan pulpettiin. Olin luokkamme lyhin oppilas mutta sain istua yksin ja takarivissä!

Pulpetit olivat kahden istuttavia ja rivissä kohti opettajan pöytää. Oli kiva aloittaa viikko jos sattui olemaan järjestäjä. Silloin tehtäviin kuului huolehtia luokan tuuletta-

misesta aukaisemalla ikkunat. Myös taulu piti pyyhkiä puhtaaksi, häätää muut oppilaat ulos ja soittaa kelloa kun oppitunti alkoi. Opettaja Sairo oli luokassa pomo. Hän osasi opettaa, piti kuria eikä ollut liian ankara. Joskus kuitenkin alkoi toinen elämä kun opettaja lähti koulutukseen tai kokoukseen Korpilahdelle.

Opettaja antoi yleensä jonkin tehtävän koko luokalle ennen kuin hän lähti kokouk-

Kuva on otettu Putkilahden kansakoulussa ”yläkoulussa” 27.5.1972. Viides- ja kuudesluokkalaiset kuvassa. Takarivistä vasemmalta: Eino Elfvengren, Olli Rantanen, Juha Järviniemi, Kari Holttinen, Pasi Salonen ja Kari Kauranen. Edessä istumassa vasemmalta: Juha Jokinen, Ari Virtanen, Jorma Autioniemi, Senja Järviniemi sekä opettaja Pentti Sairo.

seen. Olimme keskenämme luokassa tunnin verran ja sitten saimme lähteä kotiin. Taululle opettaja oli merkinnyt laskennon tehtäviä, jotka sitten teimme. Tiesimme, että laskuihin löytyy vastaukset ilman ponnisteluja. Luokahuoneessa, erään kaapin päällä oleva pahvilaatikko oli tarkoitettu vain opettajan käyttöön ja sisälsi laskennontehtävien vastauksia. Joku meistä ehdotti, että eiköhän oteta laatikosta valmiit vastaukset ja kopioida ne vihkoihin. Niin tehtiin. Piti kuitenkin olla varovainen ettei käry käy ja miettiä, että kaikilla ei voi olla oikeat vastaukset. Tunsimme toisemme näin pienessä ryhmässä liiankin hyvin ja yhdessä miettimme kenellä mikäkin lasku on ”muka väärin”. Minullekin kolme laskutehtävää tehtiin väärin!

Laskut tehtiin nopeasti ja sitten alkoi toinen meininki luokassa. Hiki päässä juoksin Einon kanssa ympäri luokkaa ja välillä käsistä kiinni pitäen pyörittiin. Pasi, veljeni Juha ja Holttisen Kari keskittyivät aina syvällisiin juttuihin autoista sekä raskasajoneuvoista. Olli keksi aina uusimmat inno-

vaatiot. Hän neuvoi, että kun laittaa kaksi sormea vaakatasoon ja yrittää pyörittää niitä vastakkaisiin suuntiin, onnistuuko? Tämä innovaatio vietiin heti tuoreeltaan Töppöspohjalle ja kaikki siellä veivasi sormia viikko tolkulla. Jokisen Juha jaksoi kaiken hälinän keskellä keskittyä piirtämiseen. Hän oli hyvä piirtäjä ja useasti sai auttaa meitä kaikkia piirustuksen saloihin, ihan opettaja Sairon luvalla. Jorma ja Kaurasen Kari keskustelivat vielä laskennontehtävistä ja muista järkevistä asioista, välillä kevyesti huomauttaen, että lopettakaa juokseminen! Arilla oli aina jotakin luettavaa, luultavasti sarjakuvia. Ari istuikin melkein aina opettajan poissa ollessa hänen tuolillaan.

Vaikka huijasimme opettajaa koko luokan voimin silloin tällöin, opettaja oli seuraavana päivänä tyytyväisen oloinen melko hyviin laskennontehtävien tuloksiin. Pidettiin vain jatkossakin huoli siitä, että oma käytös ei viitannut mihinkään luvattomaan. Ei me mitään isompia kolttoisia tehty, olimme melko kilttejä ja lapsekkaita oppilaita.

Putkilahden kansakoulun muista opettajista mieli täyttyy kiitollisuudesta Kaisa Reinan kohtaan jonka opissa sain olla 1-4 luokkaan asti. Hän osasi taitavasti ohjata meitä opintien alkuun. Nuo vuodet loivat minun luonteeseeni pysyvän perustan eli sen mitä olen vielä tänäkin päivänä.

Opettaja Kaisa Reinan ja Pentti Sairon lisäksi keittäjä Kyllikki Ruthilla oli valtava merkitys meidän kaikkien oppilaiden kehityksessä ja kasvussa. Kiitos Kyllikki kun sain useasti tulla ruokalaan seuraamaan verilettujen paistamista, vaikka meinasin aina pyöryä sen verimäärän nähtyä. Miten ihmeessä niistä veriletuista tuli niin rapeita ja maukkaita, ihmettelen vesikielellä vielä tänäkin päivänä. Olit erinomainen keittäjä ja aina ystävällinen.

Kun katselen tätä vanhaa kansakoulukuvaa, muistot koulusta säilyvät yhä. Ne tuntuvat kaukaisilta ja kuitenkin niin läheisiltä.

SENJA LANKINEN (O.S. JÄRVINIEMI)

Nyt "höntsäämään"!

Tapasin jokin aika sitten yhden Suomen Olympiakomitean jäsenen. Hän totesi, että urheilujohtomme on syvästi huolissaan kilpaurheilun tasosta. Urheilijoittemme menestys erityisesti yleisurheilussa on ollut aivan liian vaatimaton. Parantaakseen tilannetta onkin valittu talviurheilun piiristä tuttu mies, Mika Kojonkoski, kehittämään kilpaurheilun tilaa ja sen kiinnostavuutta jopa ammattina. Miten tämä onnistuu, riippuu hyvin monesta tekijästä, varsinkin resurssien riittävyys on siinä ratkaisevaa, samoin keulakuvien vetovoimaisuus, ideat ja karisma. Monta tekijää tulee osua kohdalleen, vanhemmat, kaverit ja median myötämielisyys ajatukselle tulee olla myös täysin mukana.

Mika Kojonkosken todellisena haasteena ovat kuitenkin nuoret ja lapset. Perusteet ja asenteet luodaan jo nuorena. Liikunnallisuutta tulisi pystyä jo kouluelämän aikana saamaan kiinnostavaksi. Hyvin on tiedossa kuinka nuorena aktiivisesti urheillut saa hyvän pohjan ikääntymisen myötä tulevien vikojen hallinnalle. Puolustusvoimissa on perinteisesti oltu huolissaan nuorten liikunnan vähäisyydestä ja se on näkynyt testeissä

nuorten miesten fyysisen kestävyysden alenevana trendinä jo vuosia. Lääkärit korostavat erityisesti tyttöjen liikunnan merkitystä myöhemmän iän luuston kestävyydelle. Myös tästä aiheesta keskustelimme, ja siinä yhteydessä korostui opettajien merkitys lasten ja nuorten liikunnallisten harrastusten ohjaajana. Totesimme, että kuitenkin opettajien ajankäyttö ja mahdollisuuden ovat rajalliset ja vastuun säilyttäminen yksinomaan heille olisi yksipuolista. Olipa kysymys eri yleisurheilun lajeista tai muista joukkuepeleistä tai talviurheilusta opettajien taidot eivät ole välttämättä parhaalla tasolla vaativien erikoislajien osalta.

Todellinen ohjaustyö ja veto liikunnan pariin tapahtuu edelleen seuratasolla. Tässä seuran nuorisovalmentajilla, kaveripiirillä ja vanhemmilla on mitä suurin merkitys. Vanhempien aitoa vastuuta tässäkin asiassa ei voi välttää. Tällöin ei tarkoiteta kilpaurheilullista tasoa, vaan tavallista lapsen ja nuoren luontaisen liikunnantarpeen tukemista.

Tämän päivän lasten suussa pyörii sana "höntsääminen". Ilmaisua pitää sisällään juuri tällaista jalkapallon potkimista pihalla kave-

reiden kanssa, jääkiekon kuljettamista tai pienen porukan leikkimielistä kisailua. Se on harjoitusta ilman todellista kilpailumieltä ja tulostavoitetta. Sitä tapahtuu sekä yleisurheilun piirissä että varsinkin palloilulajeissa. Siihen lapsia tulisi kannustaa ja antaa heille tätä tarkoitusta varten vaikka vaatimattomampikin alue. Siihen koulujen pihat ja kentät sopivat mitä parhaiten myös kesäaikaan, mutta se edellyttää lapsien kokoontumista "höntsäämään" joko vanhempien kuljettamina tai omin välinein. Tässä voisi olla vaikka kylätoimikunnalle pohdittavaa.

Vanhemmille henkilöille jo hyötyliikunta tuo tullessaan luontaisen liikunnan tarpeen tyydytyksen, mutta tarvittaessa myös kävelyretket, hiihto ja erilaiset jump-pakerhot antavat hyviä virikkeitä. Liikunnan merkitystä keski-ikä ohittaneelle ihmiselle ei voi liikaa korostaa.

Nyt kaikki "höntsäämään"!

LIKUNNALLISIN TERVEISIN

OSSI KETTUNEN

Ilmoita karhuhavainnoista

Lehtemme viime numerossa kerroimme Putkilahden karhuhavainnoista. Kesän edetessä havainnot ovat vähentyneet, lieneekö syynä se, että metsien kätköissä on runsaasti mustikoita, joita karhut ovat siirtyneet maistelemaan, eivätkä siis enää tuppaudu asutuksen läheisyyteen ruuan hakumatkallaan. Karhuhan on kuitenkin suurten salojen eläin, joka pääsääntöisesti karttaa ihmistä.

Toisaalta karhu vaeltaa jopa yhdenkin yön aikana pitkiäkin matkoja, joten sen kohtaaminen on periaatteessa mahdollista missä päin Putkilahtea tahansa.

Mahdollisista karhu- ja muistakin mielenkiintoisista riistahavainnoista pyydetään edelleen tietoja petoyhdysmies Jorma Autioniemelle puhelinnumeroon 0400-414953.

Mänty ja koivu

Mökkini saunan päässä kasvoi kaksi tontin suurinta puuta, mänty ja koivu. Äkkiä katsoen ne ovat eläneet vuosikymmeniä sopuisasti, vaikka puiden väli on ollut vain pari metriä. Uljaita, suorita ja rotevia runkoja. Tarkempi katselu osoitti, että rauha on ollut näennäistä. Kilpailu valosta oli kuivannut varjon puolella eläneen koivun oksat hyvin vähiin. Mänty oli paremmalla puolella, se sai valoa Vanhanselän aavalta ilman esteitä. Niinpä oksat sillä puolen puuta ovat tuuheit ja leveitä. Mutta koivun puolella männynkin runko oli jäänyt lähes oksattomaksi.

Metsäluonto suurine puineen on järven ohella tärkeimpiä elementtejä siinä mökkiläisen rauhassa, jota me tavoittelemme. Mutta mitä se luonnon rauha pohjimmiltaan on? Maineikas metsäprofessori Valter Keltikangas kertoo hienosti erämaan rauhasta kirjassaan Seitsemän tuntia erämaata. ”Yleisimmin erämaa on luonnehdittu rauhan tyyssijaksi, paikaksi kaukana ”kavalasta maailmasta”, vainosta, riidasta. Ylistetään kilvan sitä rikkomatonta rauhaa, mikä koskemattomassa luonnossa viihdyttää ihmismieltä.”

Toki me Putkilahden mökkiläiset emme erämaassa elä, kaukana siitä. Mutta silti osa Keltikankaan sanoista sopii myös meidän luonnonrauhaamme, joka sijaitsee talousmetsissä. Keltikangas jatkaa: ”Tuo rauha on

vain näennäistä. Tosiasiasiallisesti metsässä – samoin suolla – on käynnissä alati jatkuva taistelu kasvilajien ja saman lajin eri yksilöiden välillä. Se vain tapahtuu äänettömästi ja näkymättömästi, ihmissilmältä salattuna juuristokilpailuna maan uumenissa.”

Mänty ja koivu siis olivat taistelleet keskenään monien vuosikymmenten ajan. Koko taistelu ei jäänyt Keltikankaan mainitsemaksi juuristotaisteluksi. Taistelun jälkiä näkyi hyvin myös ihmissilmälle puiden oksiston muotopuolisuutena. Varmasti näkymätön juuristotaistelu on ollut vielä

kovempaa kuin oksien taistelu valosta. Päijänteen rannan kallioisessa maaperässä on muhevaa kasvualustaa kovin niukasti.

Vein haikein mielin moottorisahani koivun juurelle. Tuli mieleen Yrjö Jylhän runo miehestä, joka silitti vammautuneen koiransa päätä hetken ennen kuin ampui koiran. Säälin koivua kuin runoilija koiraa. Katselin puun pystysuoraa runkoa syvin miettein – sitten nykäisin käynnistysnarusta. Tämän kaadon saisi koskemattomassa erämaassa tehdä itse suuri luonto. Tiedän, että luonnon valinta olisi lopulta sama kuin

OLYMPIALAISET 1936 Elo 1

Ollaan paraillaan 1936 vuoden Olympialaisten avajaisissa Berliinissä, langattoman välityksellä kuitenkin. Kansat, melkein kaikki maailmasta ovat nyt mukana. Urheilijajoukkojen esiinmarssi stadionille on kestänyt nyt juuri tunnin. Ensimmäisenä marssi stadionille Kreikkalaiset ja nyt kellon lyödessä 18 viimeisenä saksalaiset. Suomalaisetkin, puoli tuntia sitten, marssivat kentälle.

Juhlallisuudet jatkuvat edelleen, saksalaiset sotilasmarssit ovat soineet koko ajan.

Nyt puhuu paraillaan Hitler ja julisti XI Olympialaiset avatuksi. Suuri parvi kyyhkysiä laskettiin ilmaan, kuuleman mukaan taivas mustanaan. Tavataankohan täällä meillä niistä yhtään, sen saamme nähdä.

Olympialaishymniä laulaa tuhatlukuinen kuoro, jonka säveltänyt Richard Strauss, samalla saksalainen juoksija tuo olympialaistulen stadionille ja samalla juhlakkaimmista juhlamenoista on nyt valanvannontatilaisuus menossa.

Händelin ”Halleluja” seurasi soittokunnan ja kuoron esittämänä.

Nyt loppuvatkin vähitellen avajaiset, sateenvarjoja toiset jo avaavat, niin ei tarvitse kuitenkaan täällä tehdä, sillä ilma on niitä syyskesän paraita.

Tri Jukola lopetti selostuksensa sanoen kuulemiin.

SAKU

Rauha Aulaksen ”Jokamiehen päiväkirjat” Tapio Leinon arkistot

minun valintani: koivu on kärsinyt tappion. Ero on siinä, että erämaassa koivulla olisi vielä ehkä kymmeniäkin vuosia elinaikaa jäljellä ennen kuin pystyy lahonut puu rojahtaisi maahan.

Kun sahasin koivun kolmenkymmenen sentin pätkiksi, näin sen, minkä olin arvannutkin: lahoaminen oli jo alkanut koivun ytimessä ja kohonnut aika korkealle. Puulla ei ollut toivoa voittoa vahvempaansa eli mäntyä. Maaperä suosii muutenkin mäntyä enemmän kuin koivua. Lisäksi luonto oli viskannut männyn siemenen koivuun nähden paremmalle puolelle.

Pidän kovasti puista. Välillä oikein ravistelen mieltäni, etten erehtyisi ajattelemaan niitä lähes inhimillisinä olioina. En halaa puita, kuten olen lukenut ja joskus myös nähnyt joidenkin tekevän. Sellainen tuntuu jotenkin lapselliselta, vaikka toki halaajille kernaasti heidän huvinsa suotakoon. Silti jouduin vähän mielessäni puolustelemaan tekoani: Puu se vain oli, tuli komea kasa saunapuita. Puuhan se koivu vain oli, mutta kuitenkin...

TEKSTI JA KUVA VESA NUOLIOJA

Osmo Salmisen kertomuksia museoesineistä

91. Kirstun lukko (arkun) Kopiseva, Putkilahti

Nimi Kopiseva on saanut nimensä, kun talon aitassa nukui eräänä kesänä ennen vanhaan piika ja häntä kävi öisin sulhaset tervehtimässä, siitä johtui, että heidän oli kuljetettava päästäkseen aitaan ojan yli asetettua onttoa honkaa myöten, mikä puolestaan aiheutti yön hiljaisuudessa kengän kopinaa. Siihen heräsivät talon isäntäväkikin. Asia aiheutti heidän ja piian välillä monenlaisia selvittelyjä. Ne kantautuivat myöskin kylän akkojen purtaviksi. Taloa ruvettiin kutsumaan heidän kauttaan Kopisevaksi; mikä nimi on tänäkin päivänä.

Lukon on antanut museoon Sulo Kopiseva.

**HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ
KOTIIN TOIMITETTUINA**

600 ltr

240 ltr

◇ JÄTTEENKULJETUS

◇ VAIHTOLAVAT

◇ LOKAHUOLTO

◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET

◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYynti**SIHVARI OY**

www.sihvari.fi, info@sihvari

Puh. 010 525 1640

Wanhat kuvat

Tarkki Könnön auto Virtasalmen sillan kupeella Hovisen kaupan luona noin vuonna 1928. Auton vierellä lapset vas. Helvi Hovinen, Solmu Hovinen, Tarkki Könnö autossa, istumassa Fanny Johnson ja Lydia Hovinen, auton takana Emmi Hovinen, tuntematon, Juho Hovinen, edessä seisomassa Fanny Johnson. Kuva: Marketta Sorvalin kokoelmat

Korpilahtelaisen Liisa Vuorisen runoja julkaisusta
"Mukana tässä".

VARHAINEN LAULU
ROHKEAN LINTUPIENEN
PÄIVÄNI KULTAA

AAMUN TYYNEYS
KOTIKUUSEN HARTEILLA
SUOJELEVASTI

MUUTTUVIN MUODOIN
UUSI PÄIVÄ KUIN AALTO
YLITSENI KÄY

Opin inflaatio- käsitteen Putkilahdessa

Elettiin 1950-luvun loppupuolen kesää. Minulla oli suurilapsisen perheen esikoisena vastuutehtävänä käydä kaupassa, mikä olikin helppo tehtävä jo pyöräilemään oppineelle.

Siihen aikaan Putkilahdessa oli neljä kauppaa. Meidän perheemme ykköskauppa oli Luhangan ja Putkilahden Osuuskauppa. Se sijaitsi maantien laidassa, nykyisen Koulupuiston itäisenä rajanaapurina. Siihen aikaan kaupan hoitajana toimi Jantusten perhe. Kauppias leikkasi tarvittavan hiivapalan isosta hiivatangosta mustalla karhulangalla, ei esimerkiksi veitsellä, veitsi ei olisi hiivaan pystynytään. Lopputuloksena oli silmäähivlevän kaunis – paljon kauniimpi kuin tuossa kuvassa – suorakulmainen palanen, joka ei ollut mihinkään suuntaan vino.

Leivontapäivinä tarvittiin hiivaa. Jos kyseessä oli pieni leivonta, riitti viiden markan hiiva. Kun oli kyseessä isompi leivonta, tarvittiin kymmenen markan hiiva. Tarvittavaa hiivamäärää ei silloin mitattu grammoissa, vaan nimenomaan markkoissa.

Muistan hyvin, kun kauppias erällä ostokerralla pyysi minua kertomaan kotona, että viiden markan hiiva maksaa jatkossa kuusi markkaa. Hinnanmuutos ei siihen aikaan tapahtunut tarkkaan jonain tiettyinä päivinä, vaan vasta joskus "syksyllä kesän jälkeen". Muistan, että silloin pohdin itsekseni moneen kertaan, miksi viiden markan hiiva voi maksaa kuusi markkaa.

Vasta vähän myöhemmin minulle selvisi, että kyse on inflaatiosta.

RISTO PERTTULA

JK. En enää muista, nousiko hinta syksyllä, vai joko silloin hiiva alkoi tulla kauppoihin valmiiksi pakattuina ja -hinnoiteltuina pikkupalasina.

HÄREVIÄ HAKAMIEHIÄ JA VÄKEVIÄ VAIMOJA

Putkilahden kyläkirja

Sivukoko: 172x248. Sivumäärä: 400

Kuvitus: lähes 300 valokuvaa, lisäksi karttoja, piirroksia ym.

Julkaisija: Putkilahden kyläseura ry

Kirjatyöryhmä: Kirsti Koskinen, Reino Koskinen, Eero Rantanen, Veikko Riikonen, Oiva Saarinen, Enna-Liisa Sorsa, Aune Turunen ja Uolevi Turunen. Toimitus, ulkoasun suunnittelu, taitto: Pekka Suomäki

Kyläkirjaa on edelleen saatavissa. Hinta 30 euroa.

Tiedustelut: Marja Riikonen, puh 040 064 7909

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B2
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

CUTRIN

PARTURI - KAMPAAMO

Jovi & Jaikku

JENNA: ☎050 528 5612

NOORA: ☎041 505 6317

HEIDI: ☎040 353 3015

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

MYÖS RAKENNEKYNNET!

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808

19920 Pappinen

☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

**Sähköurakointi ja
antenniasennukset**

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa

Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

**Tervetuloa palvelevaan
Korpilahden Osuuspankkiin**

Aukioloaikamme

ma - ke, ja pe klo 9 - 15.45 ja to 9 - 16.30

Korpilahden Osuuspankin puhelinpalvelu 010 254 5101
Tilit, kortit, säästäminen, sijoittaminen, lainaneuvonta

Yritysten maksuliikeneuvonta 010 005 151

Myyntipäällikkö Marja-Liisa Nieminen 010 254 5155
Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Toimitusjohtaja Tuomas Kupsala 010 254 5160

op.fi verkkopalvelu www.op.fi
Verkkopalveluneuvonta 0100 0500

Vahinkovakuutukset Pohjola 0303 0303

KORPILAHDEN

Osuuspankki

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

www.hpn-pelti.fi/
Koppelkalliontie 1 B 9
41800 Korpilahti

Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)

**KORPILAHDEN
APTEEKKI**

p. (014) 821 775

Avoinna:

ma - pe 9 - 17

la 9 - 13

**LUHANGAN
SIVUAPTEEKKI**

p. (014) 877 271

Avoinna:

ma - pe 9.30 - 16.00

www.korpilahdenapteekki.fi

Paikallista parempaa palvelua!

- Päivittäistavarat
- Seo automaatti: bensiini, polttoöljy ja diesel
- Puutarhatuotteet
- Ravintola Uppotukista keittolounas klo 11-14, pizzauuni kuumana joka päivä!
- Internet asiakaskäytössä
- Matkahuolto, noutopiste
- Asiamiesposti

Kauppa avoinna 4.6. alkaen:
ma-pe 9-20, la 9-18, su 12-16

Ravintola Uppotukki 4.6. alkaen:
ma-la 9-22, su 12-20

Ravintola
UPPOTUKKI

Tervetuloa!

MARKET LUHANKA

Rantatie 1, Luhanka puh. 040 865 3117